

Foranlediget heraf skal man til Efterretning meddele, at Justitsministeriet herved meddeler den ansøgte Fritagelse, saaledes at den ommeldte Undersøgelse fortsættes under Næstformandens Ledelse af de samme Medlemmer som hidtil.

P. M. V.

Rentzmann.

Egmont Andersen,
Fm.

Bilag 15.

Justitsministeriet.

København, den 9. Februar 1912.

Efter Ordre af Hans Excellence Justitsministeren har undertegnede for at tilvejebringe saa fuld og klar Oplysning med Hensyn til de mod Lægerne Dr. med. B. og A. fremsatte Beskyldninger som muligt haft en Samtale med Karantænelæge Clod-Hansen, under hvilken vi have gennemgaaet de forskellige af ham derom afgivne Erklæringer og særlig de Punkter, paa hvilke der kan synes at være nogen Uoverensstemmelse imellem dem.

Karantænelægen oplyser, at Karantænekommissionen, af hvilken Stads-læge Tryde den Gang var Medlem, ved hans Ansættelse som Karantænelæge meddelte ham, at det blev sagt, at de to bistaaende Læger vare hengivne til overdreven Brug af Stimulantia, og at dette navnlig havde vist sig i Koleraaaret 1892, hvor de havde haft et overordentlig opslidende Arbejde. Dette Forhold blev nærmere drøftet i Karantænekommissionen, og han har derfor senere stadig haft sin Opmærksomhed henvendt paa at iagttage, om der var noget at bebrejde nogen af dem. Han har f. Eks. lagt Mærke til, om det svandt i de Opiumsflasker, som det er nødvendigt at have staaende paa en Karantænestation, men har aldrig iagttaget saadant, undtagen naar der havde været Brug for Opium i Tjenesten, og han har undersøgt, om Resterne i Flaskerne vare blevne fortyndede uden nogen Sinde at konstatere noget saadant.

Naar han i sin Erklæring af 3. ds. har udtalt, at han intet af Betydning har hørt om, at Dr. B. har gjort sig skyldig i Misbrug af Stimulantia, har han hermed villet sige, at han i sin Funktionstid som Karantænelæge intet saadant har iagttaget, idet han har opfattet Spørgsmaalene til ham som kun refererende sig til, hvad der er foregaaet i hans Funktionstid og har besvaret dem ud fra dette Synspunkt.

Det er heller ikke Meningen med hans Erklæring af 14. December f. A., at han i den Tid, der ligger mere end 6 à 7 Aar tilbage, har bemærket noget Tegn hos Dr. B. paa Misbrug af Stimulantia; han har blot udtalt sig som sket, fordi han havde den Opfattelse, at det kun var Dr. B.s Forhold i de senere Aar, med Hensyn til hvilket det havde Interesse at faa Oplysning, og han har derfor udelukkende tænkt paa disse senere Aar, da han skrev Erklæringen. Hans Bemærkning om selv ingen Tegn paa Misbrug af Stimulantia at have mærket, gælder i Virkeligheden om hele hans Funktionstid som Karantænelæge. Han husker, at det, da han blev ansat, blev sagt, at Dr. B. holdt af om Aftenen at drikke sig en Bajer med Kakaolikør i, og han har ogsaa om Morgenens i Dr. B.s Kontor set en tom Bajersflaske og en Flaske med Kakaolikør, men han kan ubetinget sige, at han aldrig har set B. paavirket, og han havde den Gang ofte paa sit Kontor Besøg af sin dalevende Hustru og sine Døtre samt sine Venner, saa at Kakaolikøren jo kan have været der til Brug for dem.

Han har ogsaa spurgt nogle Lodser, om de have iagttaget, at Dr. B. har været paavirket paa nogen Maade under sin Tjeneste, men disse have benægtet det.